

Arrest

nr. 236 169 van 28 mei 2020
in de zaak RvV X/ IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: Ten kantore van advocaat B. SOENEN
Vaderlandstraat 32
9000 GENT

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Albanese nationaliteit te zijn, op 30 augustus 2019 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 14 augustus 2019.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 28 januari 2020 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 3 februari 2020.

Gelet op de beschikking van 8 mei 2020 met toepassing van artikel 3, zesde lid, van het bijzondere machtenbesluit nr. 19 van 5 mei 2020 met betrekking tot de verlenging van de termijnen van de rechtspleging bij de Raad voor vreemdelingenbetwistingen en de schriftelijke behandeling van de zaken.

Gelet op de pleitnota van 19 mei 2020.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Er dient op gewezen te worden dat overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet) aan de verzoekende partij de grond meegedeeld werd waarop de kamervoorzitter steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan verworpen worden. *In casu* wordt het volgende gesteld:

“1. Verzoekster dient beroep in tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen waarbij het verzoek tot internationale bescherming onderzocht en behandeld wordt onder toepassing van artikel 57/6/1, §1 en waarbij het verzoek kennelijk ongegrond wordt verklaard onder toepassing van artikel 57/6/1, §2.

2. Artikel 57/6/1, §1, eerste lid, b) van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

“De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen kan een verzoek om internationale bescherming volgens een versnelde procedure behandelen, indien :

b) de verzoeker afkomstig is uit een veilig land van herkomst zoals bedoeld in paragraaf 3; of”

Artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

“In het geval van weigering van internationale bescherming en indien de verzoeker om internationale bescherming zich in één van de gevallen vermeld in paragraaf 1, eerste lid, a) tot j) bevindt, kan de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen dit verzoek als kennelijk ongegrond beschouwen.”

Artikel 57/6/1, § 3, eerste lid van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

“De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen is bevoegd om de internationale bescherming te weigeren aan een onderdaan van een veilig land van herkomst of aan een staatloze die voorheen in dat land zijn gewone verblijfplaats had, wanneer de vreemdeling geen substantiële redenen heeft opgegeven om het land in zijn specifieke omstandigheden niet als een veilig land van herkomst te beschouwen ten aanzien van de vraag of hij voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt.”

Bij koninklijk besluit van 15 februari 2019 wordt Albanië aangewezen als veilig land van herkomst.

Om een verzoek om internationale bescherming ingediend door een onderdaan van een veilig land van herkomst of een staatloze die er voorheen zijn gewone verblijfplaats had, gegrond te kunnen verklaren, moet de verzoeker derhalve substantiële redenen opgeven die aantonen dat, ondanks diens afkomst van een veilig land, zijn land van herkomst in specifieke omstandigheden niet als veilig kan worden beschouwd en dit dus in afwijking van de algemene situatie aldaar. Artikel 57/6/1, § 3, eerste lid van de Vreemdelingenwet belet de verzoeker niet om aan te tonen dat er, wat hem betreft, een gegronde vrees voor vervolging bestaat in vluchtelingenrechtelijke zin, zoals bepaald in artikel 48/3 of dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat hij een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4. De bewijslast in dit geval rust op de verzoeker.

3.1. Het is in casu duidelijk dat verzoekster afkomstig is van een veilig land in de zin van artikel 57/6/1, § 3, eerste lid, zijnde Albanië, en dat er bijgevolg een vermoeden geldt dat er in haar hoofde geen vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade aanwezig is. Uit de bestreden beslissing en het administratief dossier blijkt dat verzoekster geen substantiële redenen heeft opgegeven die aantonen dat, ondanks haar afkomst van een veilig land, haar land van herkomst in haar specifieke omstandigheden niet als veilig kan worden beschouwd en dit dus in afwijking van de algemene situatie aldaar.

In de bestreden beslissing wordt gesteld dat verzoeksters houding niet strookt met haar voorgehouden vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade, daar ze heeft nagelaten een verzoek om internationale bescherming in te dienen in Frankrijk of in Italië en gelet op het feit dat ze tijdens haar verblijf in Albanië niet verhuisde maar bij haar grootouders verbleef, ondanks haar vrees voor haar ex-echtgenoot, haar vader en A.S., die haar in de prostitutie dwong. Er wordt geargumenteed dat verzoekster inconsistente verklaringen aflegde betreffende de bedreiging van haar huidige echtgenoot, de periodes waarin ze in de prostitutie werd gedwongen en het feit dat verzoekster de vrees ten opzichte van haar vader niet aanhaalde bij de Dienst Vreemdelingenzaken. Voorts wordt in de bestreden beslissing aangehaald dat verzoekster niet aannemelijk heeft gemaakt dat ze geen of onvoldoende beroep kon doen op bescherming door de Albanese autoriteiten, en er wordt opgemerkt dat de Albanese autoriteiten op verzoeksters aangeven wel degelijk stappen hebben ondernomen door het opstarten van een gerechtelijk onderzoek tegen A.S.. Uit de informatie in het administratief dossier blijkt bovendien dat Albanië maatregelen heeft ondernomen om de politionele en de gerechtelijke autoriteiten te professionaliseren, waardoor deze voldoende bescherming bieden aan alle Albanese onderdanen. In de bestreden beslissing wordt gesteld dat verzoekster wel degelijk kan rekenen op een familiaal netwerk bij terugkeer naar haar land van herkomst, en dat ze toegang heeft tot gezondheidszorg in Albanië. De door verzoekster neergelegde documenten zijn niet van dien aard dat ze bovenstaande vaststellingen kunnen wijzigen.

3.2.1 Uit de lezing van het verzoekschrift blijkt weliswaar dat verzoekster het niet eens is met de motieven van de bestreden beslissing, doch de Raad stelt vast dat zij geen valabele argumenten aanvoert die de desbetreffende overwegingen weerleggen of ontkrachten.

3.2.2. Het verweer in het verzoekschrift dat zij gelet op haar traumatische ervaringen even tot rust diende te komen, biedt geen verschoning voor verzoeksters nalaten in Frankrijk of Italië internationale bescherming te vragen. De Raad benadrukt dat van een persoon die beweert vervolgd te worden in zijn land van herkomst en die de bescherming van de Conventie van Genève of de subsidiaire bescherming inroept, redelijkerwijs mag worden verwacht dat hij zich, indien hij nood heeft aan bescherming, bij aankomst of zo snel mogelijk daarna wendt tot de asielinstanties van het onthaalland. Verzoeksters laattijdige asielaanvraag stemt dan ook niet overeen met de houding van een persoon die beweert uit vrees voor zijn leven zijn land te hebben verlaten en toont aan dat verzoeker internationale bescherming niet dringend noodzakelijk achtte. Te meer zij aangeeft naar Frankrijk te zijn gegaan om haar zus te redden uit de handen van A.S.. Het feit dat verzoekster zelfs de Franse autoriteiten niet gecontacteerd heeft in verband met de ontvoering van haar zus, spreekt boekdelen en ondermijnt verder de geloofwaardigheid van haar voorgehouden vrees voor A.S.

3.2.3. In haar verzoekschrift stelt verzoekster dat ze op 8 augustus 2019 naar de politie stapte om klacht in te dienen tegen bedreigingen die ze in België ontving van A.S. en legt ter staving hiervan een e-mail neer van de Belgische politie d.d. 29/08/19 (zie stuk 2 bij onderhavig verzoekschrift) waarin onder meer wordt gesteld dat er op politieel niveau rond de informatie wordt gewerkt.

Dient echter te worden opgemerkt dat het loutere feit dat verzoekster in België naar de politie stapte, niet aantoonde dat de door haar aangevoerde problemen daadwerkelijk op waarheid berusten en vermogen derhalve geen afbreuk te doen aan de in de bestreden beslissing gedane vaststellingen omtrent het ongeloofwaardig karakter van de door haar aangevoerde problemen. Uit de neergelegde e-mail van de politie blijkt bovendien dat er geen klacht werd ingediend. Dat verzoekster besliste om naar de politie te stappen is geenszins een aanwijzing dat de beoordeling van de commissaris-generaal foutief was. Verweerder merkt in zijn verweernota nog op dat uit de voormelde e-mail blijkt dat verzoekster wordt aangeraden om klacht in te dienen in Frankrijk, daar het geen inbreuken in België betreffen. Hieruit blijkt echter geenszins dat het zou gaan om dezelfde feiten die verzoekster aanhaalde in het kader van haar verzoek om internationale bescherming. Dat de politie de informatie aangebracht door verzoekster gebruikt, is evenmin een aanwijzing dat de conclusie van de commissaris-generaal omtrent de geloofwaardigheid van verzoeksters problemen evenals de overheidsbescherming in Albanië niet overeind blijft.

Waar verzoekster aanhaalt dat er in de bestreden beslissing geen rekening werd gehouden met een e-mail d.d. 8 augustus 2019 van haar sociaal assistent waarin aangegeven wordt dat verzoekster een klacht zou gaan indienen bij de politie evenals gesprekken van verzoeksters vader en oom op Facebook Messenger werden overgemaakt aan de commissaris-generaal (zie stuk 3 en 4 bij onderhavig verzoekschrift), stelt verweerder in de verweernota vast dat deze e-mail met bijlages zich niet in het administratief dossier bevindt, noch in de database van het CGVS geregistreerd werd. De verweernota vervolgt: "Verzoekster legt thans een e-mail neer (zie stuk 3 bij onderhavig verzoekschrift) waaruit moet blijken dat zij deze stukken wel degelijk heeft overgemaakt aan het CGVS. Verweerder antwoordt dat het waarschijnlijk om een administratieve vergissing in hoofde van het CGVS gaat, maar dat deze Messenger gesprekken echter geen ander licht werpen op de vaststellingen in de bestreden beslissing aangaande de geloofwaardigheid van verzoeksters verklaringen en de ernst van haar vrees, en aangaande het voorhanden zijn van overheidsbescherming in Albanië. Allereerst merkt verweerder op dat documenten enkel een ondersteunende werking hebben, namelijk het vermogen om de intrinsieke bewijswaarde van een plausibel en geloofwaardig relaas kracht bij te zetten. Op zichzelf vermogen documenten evenwel niet de geloofwaardigheid van een ongeloofwaardig vluchtrelaas te herstellen (RvV, nr. X van 19 december 2018; RvV, nr. X van 13 december 2018). Wat de Facebookberichten zelf betreft, oordeelt verweerder dat aan deze berichten geen enkele bewijswaarde kan worden gehecht daar Facebookberichten perfect te ensceneren zijn aangepast aan het te dienen doel (RvV, nr. X van 27 oktober 2016). Volgens verzoekster zou het bovendien berichten betreffen van haar vader en van haar oom, doch blijkt uit de prints die worden voorgelegd dat het enkel berichten van haar vader, Vladimir Muca (zie verklaring Dienst Vreemdelingenzaken, p. 6), betreft. Ten slotte doen deze gesprekken geen afbreuk aan de vaststelling in de bestreden beslissing dat er overheidsbescherming voorhanden is in Albanië. Bijgevolg vermogen ook deze stukken niet om de appreciatie van de commissaris-generaal om te buigen."

3.2.4. De bij aanvullende nota d.d. 16 oktober 2019 gevoegde foto's van verzoeksters vader die moeten aantonen dat hij nu in Italië is evenals een bewijs van een echtscheidingsverzoek van haar vader, vermogen evenmin een ander licht te werpen op de geloofwaardigheid van verzoeksters verklaringen en de ernst van haar vrees, en aangaande het voorhanden zijn van overheidsbescherming in Albanië.

3.2.5. In de mate verzoekster voorhoudt dat, waar haar verweten wordt nooit klacht te hebben ingediend tegen haar ex-echtgenoot, zij zich gezien haar psychische problemen in een kwetsbare positie bevond en de mening is toegedaan dat de commissaris-generaal hier geen afdoende rekening mee heeft gehouden, komt zij niet verder dan gratuite beweringen. Uit niets blijkt noch toont verzoekster aan dat de commissaris-generaal geen rekening gehouden heeft met verzoeksters psychische toestand. Uit de opgetekende verklaringen bij de Dienst Vreemdelingenzaken en uit de notities van het persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal blijkt bovendien dat verzoekster over ruim voldoende cognitieve capaciteiten beschikt om haar vluchtrelaas op een zelfstandige en functionele manier uiteen te zetten. De Raad stelt vast dat het gehoor op een normale wijze heeft plaatsgevonden. Niets wijst er op dat de mentaal-psychologische toestand van verzoekster tijdens het gehoor dermate verstoord was dat het een serene en objectieve behandeling van het dossier onmogelijk heeft gemaakt of dat zij niet in de mogelijkheid zou geweest zijn in Albanië geen hulp te vragen aan de Albanese autoriteiten. Ook uit het door verzoekster neergelegd medische verslag en het bij aanvullende nota d.d. 28 oktober 2019 gevoegde medisch rapport blijkt niet dat haar problematiek haar zou belemmeren in het afleggen van coherente verklaringen en dat haar mentale of psychische gemoedstoestand van die aard is om een negatieve invloed te hebben gehad op haar algemeen functioneren waardoor zij niet in staat zou zijn geweest bescherming te zoeken in haar land van herkomst. Deze vaststelling klemt des te meer daar zij verklaart wel naar de politie te zijn gegaan wat betreft haar problemen met A.S..

De medische attesten kunnen de geloofwaardigheid van het ingeroepen asielrelaas evenmin herstellen of als bewijs gelden voor de aangehaalde bedreigingen. Een attest van een arts die een persoon behandelt voor problemen met zijn of haar geestelijke gezondheid, bevat een weergave van een bepaald ziektebeeld dat hij onderkent en de mogelijke (meestal door de patiënt zelf aangehaalde) oorzaak ervan. Een dergelijk attest geeft echter geen uitsluitel over de ware oorzaak van het vastgestelde ziektebeeld.

4. Bijgevolg lijkt verzoekster niet aan te tonen dat zij redenen heeft om te vrezen te worden vervolgd in vluchtelingenrechtelijke zin of dat zij een reëel risico op ernstige schade loopt in geval van terugkeer naar Albanië."

2. Met toepassing van artikel 39/73, § 4 van de Vreemdelingenwet, heeft verzoekende partij voor de inwerkingtreding van het bijzondere machtenbesluit nr.19 van 5 mei 2020 gevraagd om gehoord te worden. Met toepassing van artikel 3 van voormeld bijzondere machtenbesluit heeft verzoekende partij op 19 mei 2020 een pleitnota overgemaakt. In dit kader dient te worden benadrukt dat de pleitnota niet mag beschouwd worden als een bijkomende memorie en er niet toe strekt aan de verzoekende partij de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de Vreemdelingenwet precies gewezen wordt, hetzij andere, alsnog recht te zetten.

3.1. In haar pleitnota van 19 mei 2020 wenst verzoekende partij vooreerst te volharden in de middelen ontwikkeld in het verzoekschrift. Verzoekende partij stelt vast dat het Commissariaat-generaal onvoldoende rekening houdt met haar kwetsbaar profiel als een alleenstaande vrouw in Albanië met zware psychische problemen. Omwille hiervan heeft verzoekende partij, zo vervolgt ze haar schriftelijk betoog, ook een medische regularisatie (9ter) procedure ingediend. Verzoekende partij wijst erop dat deze aanvraag ontvankelijk, doch ongegrond werd bevonden en dat zij tegen die beslissing een annulatieberoep heeft ingediend, hetwelk ze als bijlage bij de pleitnota voegt (stuk 1). Verzoekende partij merkt op dat de tweede aanvullende nota die ze heeft neergelegd een uitgebreid verslag bevatte van haar psychotherapeute, waaruit blijkt dat zij psychologisch en seksueel misbruikt werd. Volgens verzoekende partij houdt het Commissariaat-generaal onvoldoende rekening met haar psychische toestand ingevolge de problemen die zij in Albanië heeft gekend.

Voorts oppert verzoekende partij dat het Commissariaat-generaal onvoldoende rekening houdt met de positie waarin zij zich nu bevindt. Zo heeft zij, zo merkt ze op, wel degelijk verklaringen afgelegd hier in België, omdat zij ook hier bedreigingen heeft ontvangen van A.S. De informatie werd in België verzameld en wordt ook gebruikt op politieel niveau, zoals uitgebreid aan bod komt in het verzoekschrift, aldus verzoekende partij. Vervolgens wijst verzoekende partij erop dat aangezien de feiten zich voornamelijk in Frankrijk hebben afgespeeld, een klacht in Frankrijk dient te worden ingediend, hetgeen, zo merkt verzoekende partij op, uiteraard niet mogelijk is omwille van het lopende verzoek om internationale bescherming in België. Verzoekende partij voert aan dat dit evenwel geen afbreuk doet aan haar vrees ten opzichte van de heer A.S.

Verder benadrukt verzoekende partij dat het Commissariaat-generaal onvoldoende zorgvuldigheid aan de dag heeft gelegd bij het nemen van de bestreden beslissing. De commissaris-generaal heeft, zo oppert ze, geen rekening gehouden met de bijkomende informatie die zij aan het Commissariaat-generaal heeft overgemaakt door middel van haar sociaal assistent, zoals ook terdege in het verzoekschrift werd aangehaald, aldus verzoekende partij. Verzoekende partij stelt dat ze opnieuw aantoonst dat het Commissariaat-generaal onvoldoende rekening houdt met alle elementen aanwezig in het dossier. Een schending van het zorgvuldigheidsbeginsel dringt zich volgens haar dan ook op.

Verzoekende partij volhardt in de verklaringen die zij heeft afgelegd voor het Commissariaat-generaal omtrent haar vrees in Albanië. Zij heeft, zo poneert ze, met behulp van aanvullende nota's actuele informatie kunnen voorleggen die haar vrees in Albanië staakt. Verzoekende partij wijst er tot slot op dat alle neergelegde elementen en stavingstukken dan ook grondig mee in overweging dienen te worden genomen bij een beoordeling van haar verzoek om internationale bescherming.

3.2.1. De Raad stelt vast dat verzoekende partij in haar pleitnota geen concrete elementen bijbrengt die afbreuk doen aan de in de beschikking van 28 januari 2020 opgenomen grond.

Verzoekende partij herneemt immers in grote mate de middelen zoals uiteengezet in haar verzoekschrift, zonder dat zij evenwel (inhoudelijk) een repliek formuleert op, minstens laat ze volledig na een ander licht te werpen op de in voormelde beschikking opgenomen grond, waarin o.a. met betrekking haar psychische problemen en kritiek als zou de commissaris-generaal hier geen of onvoldoende rekening mee hebben gehouden, de door haar afgelegde verklaringen in België op politieel niveau wat de bedreigingen aan haar persoon betreft, en de door haar neergelegde documenten, o.a. die via haar sociaal assistent neergelegd en waarmee volgens haar beweerdelijk door de commissaris-generaal geen of onvoldoende rekening werd gehouden, het volgende wordt (vast)gesteld:

"In haar verzoekschrift stelt verzoekster dat ze op 8 augustus 2019 naar de politie stapte om klacht in te dienen tegen bedreigingen die ze in België ontving van A.S. en legt ter staving hiervan een e-mail neer van de Belgische politie d.d. 29/08/19 (zie stuk 2 bij onderhavig verzoekschrift) waarin onder meer wordt gesteld dat er op politieel niveau rond de informatie wordt gewerkt.

Dient echter te worden opgemerkt dat het loutere feit dat verzoekster in België naar de politie stapte, niet aantoonst dat de door haar aangevoerde problemen daadwerkelijk op waarheid berusten en vermogen derhalve geen afbreuk te doen aan de in de bestreden beslissing gedane vaststellingen omtrent het ongeloofwaardig karakter van de door haar aangevoerde problemen. Uit de neergelegde e-mail van de politie blijkt bovendien dat er geen klacht werd ingediend. Dat verzoekster besliste om naar de politie te stappen is geenszins een aanwijzing dat de beoordeling van de commissaris-generaal foutief was. Verweerder merkt in zijn verweernota nog op dat uit de voormelde e-mail blijkt dat verzoekster wordt aangeraden om klacht in te dienen in Frankrijk, daar het geen inbreuken in België betreffen. Hieruit blijkt echter geenszins dat het zou gaan om dezelfde feiten die verzoekster aanhaalde in het kader van haar verzoek om internationale bescherming. Dat de politie de informatie aangebracht door verzoekster gebruikt, is evenmin een aanwijzing dat de conclusie van de commissaris-generaal omtrent de geloofwaardigheid van verzoeksters problemen evenals de overheidsbescherming in Albanië niet overeind blijft.

Waar verzoekster aanhaalt dat er in de bestreden beslissing geen rekening werd gehouden met een e-mail d.d. 8 augustus 2019 van haar sociaal assistent waarin aangegeven wordt dat verzoekster een klacht zou gaan indienen bij de politie evenals gesprekken van verzoeksters vader en oom op Facebook Messenger werden overgemaakt aan de commissaris-generaal (zie stuk 3 en 4 bij onderhavig verzoekschrift), stelt verweerder in de verweernota vast dat deze e-mail met bijlages zich niet in het administratief dossier bevindt, noch in de database van het CGVS geregistreerd werd. De verweernota vervolgt: "Verzoekster legt thans een e-mail neer (zie stuk 3 bij onderhavig verzoekschrift) waaruit moet blijken dat zij deze stukken wel degelijk heeft overgemaakt aan het CGVS. Verweerder antwoordt dat het waarschijnlijk om een administratieve vergissing in hoofd van het CGVS gaat, maar dat deze Messenger gesprekken echter geen ander licht werpen op de vaststellingen in de bestreden beslissing aangaande de geloofwaardigheid van verzoeksters verklaringen en de ernst van haar vrees, en aangaande het voorhanden zijn van overheidsbescherming in Albanië. Allereerst merkt verweerder op dat documenten enkel een ondersteunende werking hebben, namelijk het vermogen om de intrinsieke bewijswaarde van een plausibel en geloofwaardig relaas kracht bij te zetten. Op zichzelf vermogen documenten evenwel niet de geloofwaardigheid van een ongeloofwaardig vluchtrelaas te herstellen (RvV, nr. X van 19 december 2018; RvV, nr. X van 13 december 2018). Wat de Facebookberichten zelf

betreft, oordeelt verweerder dat aan deze berichten geen enkele bewijswaarde kan worden gehecht daar Facebookberichten perfect te ensceneren zijn aangepast aan het te dienen doel (RvV, nr. 177 068 van 27 oktober 2016). Volgens verzoekster zou het bovendien berichten betreffen van haar vader en van haar oom, doch blijkt uit de prints die worden voorgelegd dat het enkel berichten van haar vader, Vladimir Muca (zie verklaring Dienst Vreemdelingenzaken, p. 6), betreft. Ten slotte doen deze gesprekken geen afbreuk aan de vaststelling in de bestreden beslissing dat er overheidsbescherming voorhanden is in Albanië. Bijgevolg vermogen ook deze stukken niet om de appreciatie van de commissaris-generaal om te buigen."

3.2.4. De bij aanvullende nota d.d. 16 oktober 2019 gevoegde foto's van verzoeksters vader die moeten aantonen dat hij nu in Italië is evenals een bewijs van een echtscheidingsverzoek van haar vader, vermogen evenmin een ander licht te werpen op de geloofwaardigheid van verzoeksters verklaringen en de ernst van haar vrees, en aangaande het voorhanden zijn van overheidsbescherming in Albanië.

3.2.5. In de mate verzoekster voorhoudt dat, waar haar verweten wordt nooit klacht te hebben ingediend tegen haar ex-echtgenoot, zij zich gezien haar psychische problemen in een kwetsbare positie bevond en de mening is toegedaan dat de commissaris-generaal hier geen afdoende rekening mee heeft gehouden, komt zij niet verder dan gratuite beweringen. Uit niets blijkt noch toont verzoekster aan dat de commissaris-generaal geen rekening gehouden heeft met verzoeksters psychische toestand. Uit de opgetekende verklaringen bij de Dienst Vreemdelingenzaken en uit de notities van het persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal blijkt bovendien dat verzoekster over ruim voldoende cognitieve capaciteiten beschikt om haar vluchtrelaas op een zelfstandige en functionele manier uiteen te zetten. De Raad stelt vast dat het gehoor op een normale wijze heeft plaatsgevonden. Niets wijst er op dat de mentaal-psychologische toestand van verzoekster tijdens het gehoor dermate verstoord was dat het een serene en objectieve behandeling van het dossier onmogelijk heeft gemaakt of dat zij niet in de mogelijkheid zou geweest zijn in Albanië geen hulp te vragen aan de Albanese autoriteiten. Ook uit het door verzoekster neergelegd medisch verslag en het bij aanvullende nota d.d. 28 oktober 2019 gevoegde medisch rapport blijkt niet dat haar problematiek haar zou belemmeren in het afleggen van coherente verklaringen en dat haar mentale of psychische gemoedstoestand van die aard is om een negatieve invloed te hebben gehad op haar algemeen functioneren waardoor zij niet in staat zou zijn geweest bescherming te zoeken in haar land van herkomst. Deze vaststelling klemt des te meer daar zij verklaart wel naar de politie te zijn gegaan wat betreft haar problemen met A.S..

De medische attesten kunnen de geloofwaardigheid van het ingeroepen asielrelaas evenmin herstellen of als bewijs gelden voor de aangehaalde bedreigingen. Een attest van een arts die een persoon behandelt voor problemen met zijn of haar geestelijke gezondheid, bevat een weergave van een bepaald ziektebeeld dat hij onderkent en de mogelijke (meestal door de patiënt zelf aangehaalde) oorzaak ervan. Een dergelijk attest geeft echter geen uitsluitel over de ware oorzaak van het vastgestelde ziektebeeld."

Het door verzoekende partij in de pleitnota louter herhalen van eerder in het verzoekschrift aangehaalde argumenten werpt geen ander licht op het voorgaande. In weerwil van haar algemene verzuchtingen, werd *in casu*, door het Commissariaat-generaal (alsook vervolgens door de Raad), wel degelijk rekening gehouden met de door haar bijgebrachte elementen, verklaringen en documenten, zoals eerder al werd vastgesteld in de beschikking van 28 januari 2020 waarbij onder meer ook op de vaststellingen van het Commissariaat-generaal in de verweernota wordt gewezen. Verzoekende partij slaagt er evenwel niet in de betreffende bevindingen en gevolgtrekkingen dienaangaande in een ander daglicht te plaatsen. Er kan de commissaris-generaal (derhalve) geen onzorgvuldig handelen worden verweten. Verzoekende partij maakt het tegendeel niet *in concreto* aannemelijk.

3.2.2. De Raad benadrukt dat uit niets blijkt en verzoekende partij niet concreet weet aan te tonen dat de commissaris-generaal geen rekening heeft gehouden met haar psychische toestand. Verzoekende partij werpt geen ander licht op hetgeen met betrekking tot haar psychische problemen in voormelde beschikking en de bestreden beslissing wordt vastgesteld. Waar verzoekende partij in de pleitnota op haar profiel als een alleenstaande vrouw in Albanië wijst, gaat zij geheel voorbij aan de pertinente motivering in de bestreden beslissing waar dienaangaande op goede grond als volgt wordt vastgesteld: "Met betrekking tot uw verklaringen geen enkele steun te krijgen van uw gezin of familie in Albanië (CGVS 1, p. 17), dient tot slot opgemerkt te worden dat deze in contrast staan met uw verklaringen dat u inwoonde bij uw grootouders langs vaderszijde van maart 2018 tot aan uw vertrek uit Albanië, dat u in april 2019 Mark Kola huwde (CGVS 1, p. 5-7) en dat u goede contacten onderhoudt met uw zus M.(...) en met uw grootouders langs vaderszijde (CGVS 1, p. 9). Bijgevolg kan geenszins besloten worden dat

u bij terugkeer naar Albanië geen familiaal netwerk zou hebben om op terug te vallen. Daarnaast woonde u van 2016 tot 2018 in bij een vriendin, X.(...), aan wie u huur betaalde en met wie u nog steeds contact heeft (CGVS 1, p. 4-6, 9-10). Bovendien legde u in het verleden heel wat zelfredzaamheid aan de dag: u rondde succesvol een opleiding tot kapster af; in 2011, toen u 16 jaar was, hield u een jaar lang een eigen kapsalon open waar u zelfs iemand tewerkstelde en u werkte als manager bij het bedrijf Topshop tot u in maart 2018 in de prostitutie verzeild geraakte (CGVS 1, p. 5, 8, 11)." Verzoekende partij werpt hier geen ander licht op. Ze weet aldus geenszins te overtuigen en maakt haar beweerde profiel geenszins aannemelijk of geloofwaardig.

3.2.3. In zoverre verzoekende partij in haar pleitnota verwijst naar de procedure medische regularisatie op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet die ze heeft ingesteld en het bij haar pleitnota gevoegde annulatieberoep dat zij heeft ingediend tegen de beslissing waarbij haar aanvraag op grond van voormelde bepaling ongegrond werd bevonden, is haar argumentatie en documentatie ter zake niet dienstig of nuttig. De Raad wijst erop dat een aanvraag (tot verblijf in België) op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet en een verzoek om internationale bescherming twee onderscheiden procedures zijn met geheel andere en uiteenlopende doeleinden, procedures en voorwaarden, en dat een verzoek om internationale bescherming als opzet heeft internationale bescherming te verlenen aan personen die, zoals verzoekende partij *in casu* beweert, in hun land van herkomst een vrees voor vervolging in vluchtelingrechtelijke zin koesteren of er een reëel risico lopen op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Het is aan verzoekende partij om dergelijke vrees of risico op ernstige schade *in concreto* aan te tonen, waar zij desbetreffend in gebreke blijft (RvS 9 juli 2003, nr. X; RvS 15 december 2004, nr. X). Het bij de pleitnota als bijlage gevoegde verzoekschrift tot annulatie en schorsing van de beslissing van de Dienst Vreemdelingenzaken van 7 april 2020 waarbij haar aanvraag tot machtiging van verblijf op grond van artikel 9ter ontvankelijk, doch ongegrond wordt bevonden, maakt derhalve het voorwerp uit van een geheel andere en van de huidige procedure verzoek om internationale bescherming geheel verschillende procedure. Het doet derhalve hier niet ter zake.

3.2.4. Voor zover verzoekende partij in de pleitnota haar vrees ten aanzien van Albanië herhaalt en benadrukt, gaat zij voorbij aan hetgeen eerder concreet in de bestreden beslissing en voormelde beschikking met betrekking tot het ongeloofwaardig karakter van haar relaas, namelijk haar beweerde problemen met en vrees jegens haar ex-echtgenoot E., haar vader en A.S. die haar in de prostitutie zou hebben gedwongen, werd vastgesteld. Verzoekende partij ontkracht, noch weerlegt die vaststellingen. Zo gaat zij o.a. in haar pleitnota niet in het minst in op en doet zij aldus geen afbreuk aan volgende grond in de beschikking: *"Het verweer in het verzoekschrift dat zij gelet op haar traumatische ervaringen even tot rust diende te komen, biedt geen verschoning voor verzoeksters nalaten in Frankrijk of Italië internationale bescherming te vragen. De Raad benadrukt dat van een persoon die beweert vervolgd te worden in zijn land van herkomst en die de bescherming van de Conventie van Genève of de subsidiaire bescherming inroept, redelijkerwijs mag worden verwacht dat hij zich, indien hij nood heeft aan bescherming, bij aankomst of zo snel mogelijk daarna wendt tot de asielinstanties van het onthaalland. Verzoeksters laattijdige asielaanvraag stemt dan ook niet overeen met de houding van een persoon die beweert uit vrees voor zijn leven zijn land te hebben verlaten en toont aan dat verzoeker internationale bescherming niet dringend noodzakelijk achtte. Te meer zij aangeeft naar Frankrijk te zijn gegaan om haar zus te redden uit de handen van A.S.. Het feit dat verzoekster zelfs de Franse autoriteiten niet gecontacteerd heeft in verband met de ontvoering van haar zus, spreekt boekdelen en ondermijnt verder de geloofwaardigheid van haar voorgehouden vrees voor A.S."*

3.2.5. Hoe dan ook, zo werd eerder vastgesteld en verzoekende partij brengt in haar pleitnota geen concrete en valabele elementen bij die hieraan afbreuk doen of er een ander licht op vermogen te werpen, blijkt uit niets en maakt verzoekende partij niet concreet aannemelijk dat, daargelaten de geloofwaardigheid van haar verklaringen en de ernst van haar vrees, zij voor de door haar aangehaalde problemen geen of onvoldoende beroep kan doen, of bij een eventuele herhaling van zulke problemen in de toekomst in geval van terugkeer naar Albanië zou kunnen doen, op de hulp van en/of bescherming door de in Albanië aanwezige lokale en/of hogere autoriteiten. Uit niets blijkt en verzoekende partij toont niet aan dat het haar aan nationale bescherming ontbreekt. De Raad onderstreept dienaangaande de pertinente vaststelling in de bestreden beslissing, die door verzoekende partij niet in een ander daglicht wordt geplaatst, dat de Albanese autoriteiten op aangeven van verzoekende partij wel degelijk en daadwerkelijk optraden en zij o.a. concrete en ernstige stappen hebben ondernomen door het opstarten van een gerechtelijk onderzoek tegen A.S.. Verzoekende partij toont geenszins aan in haar land van herkomst Albanië alle redelijke en realistische van haar te verwachten mogelijkheden tot bescherming te

hebben uitgeput en dat de Albanese autoriteiten niet bij machte of onwillig zouden zijn om haar hulp en/of bescherming te verlenen.

Verzoekende partij haar opmerking in de pleitnota dat aangezien de feiten door A.S. gepleegd zich voornamelijk in Frankrijk hebben afgespeeld, een klacht in Frankrijk dient te worden ingediend, doch dit heden niet mogelijk is omwille van het lopende huidig verzoek om internationale bescherming in België, staat volledig los van en is dan ook geenszins van aard afbreuk te doen aan voormelde vaststellingen met betrekking tot haar nationale beschermingsmogelijkheden in Albanië, o.a. wat haar vrees voor en de problemen met A.S. betreft, tegen wie de Albanese autoriteiten bovendien blijkens verzoekende partij haar verklaringen op haar aangeven in het verleden dus al een gerechtelijk onderzoek zouden hebben geopend.

Ten overvloede stipt de Raad nog aan dat voormelde uitleg van verzoekende partij niet overtuigend is, waarbij kan worden gewezen op volgende pertinente vaststelling uit de bestreden beslissing, welke niet wordt ontkracht of weerlegd, waarin de commissaris-generaal andere door verzoekende partij aangehaalde redenen waarom zij in Frankrijk geen bescherming aan de politie vroeg terecht van de hand wees: *“Gezien de ernst van de door u geschetste feiten kunnen dergelijke verklaringen als een taalprobleem, het niet weten waar een politiecommissariaat zich bevindt of een mening over welk van beide autoriteiten volgens u moesten ingrijpen niet weerhouden worden ter verklaring van uw houding. Niet alleen spreekt u Engels, tevens geeft u blijk van het overweg kunnen met een zoekmachine op het internet (CGVS 2, p. 6-7, 14) zodat u vanuit Albanië de Franse politie had kunnen contacteren. Dat het zonder meer niet in u opkwam de Franse politie te contacteren, hoewel u het enerzijds vanzelfsprekend vindt dat de Albanese autoriteiten de Franse zouden contacteren en de Albanese autoriteiten verklaarden de Franse gecontacteerd te hebben en u er anderzijds openlijk aan twijfelde dat de Albanese autoriteiten de door u verschaft informatie doorgaven aan de Franse autoriteiten (CGVS 2, p. 6-7), strookt allerminst met uw voorgehouden vrees voor A.(...) S.(...)”.* (eigen onderlijning).

Verzoekende partij brengt derhalve geen concrete en dienstige argumenten bij die hetgeen eerder met betrekking tot de overheidsbescherming in Albanië werd vastgesteld in een ander daglicht plaatsen.

3.2.6. Verzoekende partij beperkt zich voor het overige tot het volharden in eerder afgelegde verklaringen en in de middelen van haar verzoekschrift, zonder echter daadwerkelijk concrete opmerkingen te formuleren aangaande de in de beschikking van 28 januari 2020 opgenomen grond.

Verzoekende partij brengt bijgevolg geen valabele en dienstige argumenten bij die de in voormelde beschikking opgenomen grond en de in de bestreden beslissing gedane vaststellingen ontkrachten of weerleggen. Het overige bij de pleitnota gevoegde stuk heeft louter betrekking op de (aangetekende) verzending van de pleitnota naar de Raad.

5. Derhalve wordt geen afbreuk gedaan aan voormelde in de beschikking aangevoerde grond (en de in de bestreden beslissing gedane vaststellingen). Bijgevolg blijkt niet dat verzoekende partij redenen heeft om te vrezen te worden vervolgd in vluchtelingenrechtelijke zin of dat zij een reëel risico op ernstige schade loopt in geval van terugkeer naar Albanië.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achtentwintig mei tweeduizend twintig door:

mevr. M.-C. GOETHALS,

kamervoorzitter,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

M.-C. GOETHALS